

ΤΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΤΩΝ ΙΝΔΙΑΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

COMMANDO QUINTIN LAME

Περιεχόμενα:

- Παρουσίαση στην ελληνική έκδοση
  - Παρουσίαση στην γαλλική έκδοση
- Μερικά στοιχεία για την Κολομβία.
- 1ο Μέρος
  - Commando Quindín Lame (μια μπροσούρα του CQL 1986)
  - Εισαγωγή
  - Ο αγώνας των προγόνων μας
  - Manuel Quintín Lame
  - Το κίνημα των Ινδιάνων
  - Γιατί εμφανίζεται το Commando Q.L.
  - Η θέση μας απέναντι στις υπόλοιπες περιοχές που κατοικούν διαφορετικοί πληθυσμοί
  - Η συμμετοχή μας στους αγώνες του Κολομβιανού λαού
- 2ο Μέρος
- Luis Angel Monroy: «Moncho», μέλος του Commando Q.L Δολοφονήθηκε στις 8 Νοέμβρη 1985
- Μαρτυρία ενός αγωνιστή που βασανίστηκε (Moncho 1980)
- Ποιός ήταν ο Moncho
- 3ο Μέρος
- Η είδηση του θανάτου του συντρόφου
- Luis Angel Monroy.
- (Ανακοίνωση του Τοπικού Συμβουλίου των Ινδιάνων της Κάουκα 1985)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Χώρα σχεδόν άγνωστη στους περισσότερους από εμάς η Κολομβία, βρίσκεται στο βορειοδυτικό άκρο της Νότιας Αμερικής. Εκτείνεται από βορρά προς νότο ανάμεσα στον ηπειρωτικό ισθμό του Παναμά, αγγίζοντας σχεδόν τη ζώνη της διώρυγας - προπύργιο του βορειοαμερικάνικου ιμπεριαλισμού στην περιοχή - και το Περού, γνωστό για τη δράση των μεγάλων αντάρτικων οργανώσεων «SENTE-RO LUMINOZO» και «TUPAK AMAR».

Πρόσφατα η Κολομβία εισέβαλε στη διεθνή επικαιρότητα εξ αιτίας ενός ιδιό-τυπου πολέμου που ξέσπασε εκεί, με πρωταγωνιστές από την μια το επίσημο κράτος της χώρας και τον υποστηρικτή του, το βορειοαμερικάνικο ιμπεριαλισμό, και απ' την άλλη την Κολομβιανή μαφία των ναρκωτικών, γνωστή σαν «Καρτέλ του Μεντεγίν».

Η πολυπλοκότητα και η ευρύτητα των συμφερόντων του ιμπεριαλισμού που επενδύονται στην έκβαση αυτού του πολέμου - που μόνο κατ' όνομα είναι αντι-ναρκωτικός - έβγαλαν την Κολομβία από την τριτοκοσμική της αφάνεια και την ανέδειξαν σε πρώτη γραμμή ζήτημα για τα διεθνή μέσα μαζικής προπαγάν-δας.

Αδράχνοντας την ευκαιρία αυτής της συγκυριακής επικαιρότητας της Κολομ-βίας εκδίδουμε αυτή τη μπροσούρα αντιπληροφόρησης. Δεν είναι όμως ο «πό-λεμος της Κόκα» που πραγματεύεται αυτή η έκδοσή για την Κολομβία, ένας πό-λεμος που δεν εμπεριέχει τίποτα το απελευθερωτικό για να συγκινήσει τους διεθνιστές και αντιιμπεριαλιστές του κόσμου.

Είναι ο πόλεμος για τη γη και τη κουλτούρα ενός λαού, γνωστού σε μας μόνο από τις επιστήμες του Λευκού ανθρώπου:

Την Ιστορία των Ανακαλύψεων και των γενοκτονικών πολέμων που εξακολού-θησαν για αιώνες, την ρατσιστική Εθνολογία και τη Γεωγραφία των «πολιτισμέ-νων» και των πρωτόγονων, την Οικονομία των ανεπτυγμένων και των υποανά-πτυκτων....

Είναι οι αυτόχθονες της Αμερικής, γνωστοί από την εποχή των κονκισταδό-ρων ως αμερινδοί και ινδιάνοι.

Σ' αυτή τη σύγχρονη μάχη τους ενάντια στην υποταγή στο βίαιο πολιτισμό της εκμετάλλευσης και στην προοπτική τοποθέτησής τους στο μουσείο των εξαφα-νισθέντων λαών - απλίστηκαν για να επαναδικδικήσουν τα υλικά και πολιτισμι-κά στοιχεία που συνιστούν την ύπαρξή τους: την προγονική γη και το πρώτογο-νο σύστημα κοινοτικής κατοχής της, τη φυλετική κουλτούρα κι εκπαίδευση, την κοινωνική αυτοοργάνωση κι αλληλεγγύη, την δυνατότητα μιας αυτόνομης πο-ρείας στο πλαίσιο της εξέλιξης των λαών της Κολομβίας.

Για όσους τοποθέτησαν τον Ινδιάνο κάπου στο παρελθόν της ανθρώπινης ι-στορίας αυτός ο αγώνας, οι αξίες και οι μέθοδοι του αποτελούν κάτι παραπάνω από πρόκληση.

Το αντάρτικο σαν προωθημένη μέθοδος του Ινδιάνικου κινήματος ενάντια στους εχθρούς του, εμφανίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '80 κι ήλθε σαν συνέχεια μιας μακρίας σειράς αγώνων σ' όλα τα επίπεδα.

Η οργάνωση του Ινδιάνικου αντάρτικου, το Commando Quintin Lame, δημιουρ-γήθηκε ανεξάρτητα κι έξω από τους κόλπους των μεγάλων οργανώσεων guerrilla της αριστερής «πρωτοπορίας» (M19 κ.λ.π.) στην Κολομβία για ν' αποτελέσει «ο-πλισμένο χέρι των Ινδιάνικων κοινοτήτων», αλλά και για να συμβάλλει από τη με-ριά των Ινδιάνων στο ευρύτερο λαϊκό κίνημα της χώρας.

Ο χώρος δράσης του εντοπίζεται στο νοτιοδυτικό άκρο της Κολομβίας, σε μια στρατοκρατούμενη περιοχή όπου κατοικεί σε συμπαγείς πληθυσμούς μεγάλο μέρος της Ινδιάνικης μειονότητας.

Είναι η κοιλάδα του ποταμού Κάουκα που απλώνεται ευρύχωρη στο βάθος της κοιλάδας που σχηματίζεται ανάμεσα στα πανύψηλα υψίπεδα, τις κορφές και τα ηφαίστεια των οροσειρών της δυτικής και της κεντρικής Κορδιλλιέρας των Άνδεων.

Τα ντοκουμέντα για το Ινδιάνικο αντάρτικο της Κάουκα που δημοσιεύονται σ' αυτή τη μπροσούρα θα μπορούσαν να στοιχειοθετούν έναν εξωτικό νοτιοαμερι-κάνικο μύθο, αν δεν έρχονταν να καταγράψουν - έστω σε συντομία - την ιστορία 5 αιώνων αντίστασης κι ακόμα περισσότερο την εξέλιξη και την προοπτική ενός σύγχρονου κοινωνικού ταξικού αγώνα.

COMMANDO QUINTIN LAME ΤΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΤΩΝ ΙΝΔΙΑΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Το *Commando Quintin Lame* είναι μία οργάνωση ανταρτών στην Κολομβία.

Σ' αυτή τη χώρα η κοινωνική και πολιτική βία είναι πάντοτε πολύ οξυμμένες: πλούτη και εξουσία συγκεντρώνονται στα χέρια μια ολιγάριθμης μπουρζουαζίας, το μισό του πληθυσμού δεν έχει τα στοιχειώδη για να ζήσει, εγκληματικότητα που οφείλεται στην εξαθλίωση, μαφία πανταχού παρούσα, ένοπλες οργανώσεις στις οποίες συμμετέχουν πάνω από δέκα χιλιάδες οπλισμένοι άντρες και γυναίκες, αστυνομικοί και στρατιωτικοί θεσμοί (ο προϋπολογισμός τους διπλασιάστηκε από το κράτος μέσα σε τρία χρόνια) και παραστρατιωτικές ομάδες του τύπου «τάγματα θανάτου» υπεύθυνες για εκατοντάδες δολοφονίες.

Δημοσιεύουμε εδώ, σα ντοκουμέντα, ορισμένα κείμενα του C.Q.L (*Commando Quindin Lame*) επειδή αυτή η οργάνωση διαφοροποιείται ξεκάθαρα από άλλες ένοπλες οργανώσεις εθνικιστικής ή μαρξιστικής έμπνευσης (FARC, M19, EPL, ELN, κ.λ.π.). Η αναφορά του στο κοινωνικό κίνημα είναι εντελώς διάφορη.

Το C.Q.L. είναι καταρχήν μια ινδιάνικη οργάνωση και προήλθε απ' τούς αγώνες που διεξάγουν οι κοινότητες των Ινδιάνων της περιοχής της Κάουκα. Αυτές οι κοινότητες συγκεντρώνουν περίπου 200.000 ανθρώπους. Η Κάουκα, είναι μια περιοχή στο νότο της Κολομβίας.

Εδώ και είκοσι χρόνια ο ινδιάνικος πληθυσμός πέτυχε να ξαναοργανωθεί και διεκδικεί τον αυτοκαθορισμό του:

- ανάκτηση της γης του που του έχουν κλέψει οι μεγαλογαιοκτήμονες
- ανασύσταση των *Resguârdos*, εδαφών κοινοτικής διαχείρισης (όχι ιδιοκτησία, αλλά κατανομή στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του)
- ανασύσταση και ενίσχυση των *Cabildos*, δηλ. των κοινοτικών συμβουλίων που εκλέγονται κάθε χρόνο σε κάθε *Resguardo*
- υπεράσπιση της παραδοσιακής γλώσσας, ιατρικής και κουλτούρας κ.λ.π.

Αυτοί οι αγώνες οδήγησαν τους Ινδιάνους της Κάουκα, κυρίως *Raeces* στο να δημιουργήσουν τη δική τους οργάνωση: Το Τοπικό Συμβούλιο Ινδιάνων της Κάουκα (C.R.I.C.). Πρόκειται για μια δημοκρατική οργάνωση στην οποία εκπροσωπούνται περίπου 50 *Cabildos* δηλ. ισάριθμες κοινότητες.

Αυτός ο αγώνας έχει ν' αντιμετωπίσει μια ανελέητη καταστολή απ' τη μεριά των μεγαλογαιοκτημόνων, των «*rajeros*» τους (δηλ. των πληρωμένων φονιάδων τους), των παραστρατιωτικών ομάδων, αλλά επίσης και απ' τη μεριά των κρατικών θεσμών, ιδίως των αστυνομικών και στρατιωτικών (Στρατιωτικοποιημένη Ζώνη).

Για να αντιμετωπίσουν αυτή την καταστολή, πολλές κοινότητες έξω απ' το C.R.I.C. δημιούργησαν ομάδες αυτοάμυνας. Στις αρχές της δεκαετίας του '80 αυτές οι ομάδες ενώθηκαν και συγκροτήθηκε το *Commando Quintin Lame*.

Στα κείμενα που ακολουθούν το C.Q.L. εξηγεί την ιστορία του κινήματος των Ινδιάνων σε σχέση με τα υπόλοιπα αγωνιζόμενα κομμάτια του πληθυσμού και σε σχέση με το δικό του πρόγραμμα και την δράση του. Εξηγεί επίσης τις δυσκολίες του και τις συγκρούσεις με τα «ηγεμονικά» κόμματα και τις «ηγεμονικές» ομάδες, δηλαδή με κόμματα και ομάδες που αυτοαποκαλούνται «επαναστατικές πρωτοπορίες» και θέλουν να «κατευθύνουν τις μάζες» στοχεύοντας στην κατάρτηση της κρατικής εξουσίας.

Στο μεταξύ επιδιώκουν να χειραγωγήσουν, να κατευθύνουν και να καπελώσουν τους αγώνες του σήμερα.

Η δράση του C.Q.L. αντιτίθενται σ' αυτή τη σύλληψη: αντίθετα το Commando πιστεύει ότι μόνο όσοι συμμετέχουν στους αγώνες και οι καταπιεσμένοι γενικά - και κανείς άλλος - μπορούν ν' αποφασίσουν για τον εαυτό τους, για τους στόχους και τα μέσα των αγώνων τους. Είναι μια μακριά διαδικασία μαθήτευσης στον ενωτικό αγώνα και στην ελευθερία.

Αυτή η πολιτική σύλληψη υπονοεί ότι το Commando QL δεν αποτελείται από πολιτικοστρατιωτικούς επαγγελματίες, αλλά από εθελοντές των κοινοτήτων που εναλλάσσονται.

Αυτό κάνει κατανοητή μία σημαντική λαϊκή συμμετοχή, κυρίως γυναικών, καθώς επίσης και εφήβων, αλλά επίσης εξηγεί και τα προβλήματα οργάνωσης και ασφάλειας που οι κοινότητες προσπαθούν να επιλύσουν.

Το Commando που σε «κανονικές συνθήκες» δεν βασίζεται παρά σε μερικές δεκάδες, ή μάλλον μερικές εκατοντάδες αγωνιστών, μπορεί όταν χρειαστεί, να κινητοποιήσει χιλιάδες κόσμο.

Το κράτος και οι ειδικές αντι-ανταρτικές δυνάμεις του τα ξέρουν όλα αυτά. Η Κάουκα και οι γειτονικές περιοχές είναι στρατιωτικοποιημένες ζώνες εδώ και δεκαετίες αλλά η καταστολή, αν και ανελέητη, δεν κατάφερε ν' αποδιοργανώσει ούτε το κίνημα των Ινδιάνων ούτε το Commando QL.

Το δεύτερο μέρος αυτής της προσούρας έχει μια πιο συγκεκριμένη και πιο προσωπική προσέγγιση αυτού του αγώνα. Είναι η ιστορία ενός απ' τα ιδρυτικά μέλη του Commando QL, του Luis Angel Monroy: αλλιώς «Moncho» ή «Bernardo» που δολοφονήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 1985.

Ο «Moncho» είχε μάθει σιγά σιγά ν' αμύνεται, να αναλύει, «να βοηθάει τούς πιο αδύνατους» - αυτό είναι ένας παραδοσιακός ινδιάνικος νόμος - και να οργανώνεται. Μισούσε τους εχθρούς του στους οποίους κατέτασσε και τους «επαναστάτες του σαλονιού» και τους «διψασμένους για εξουσία». Αλλά αγαπούσε τη ζωή, τον έρωτα, την τρυφερότητα, την διακριτικότητα και μετέδιδε εύκολα τη χαρά του, την πολιτική του πίστη και τον ενθουσιασμό του.

Ήταν εμψυχωτής αλλά ποτέ δεν επιβαλλόταν. Υπομονετικός, διακριτικός, παρέμεινε στην υπηρεσία της κοινότητας και ενθάρρυνε πάντοτε τους ανθρώπους στο ν' αναλάβουν τις ευθύνες τους, να λύσουν οι ίδιοι τα προβλήματά τους, να ενωθούν μεταξύ τους.

Ο «Moncho», έχοντας συλληφθεί, φυλακισθεί, βασανιστεί πολλές φορές, ήξερε ότι ο αγώνας εμπεριέχει μεγάλους προσωπικούς κινδύνους. Ιδίως όταν θέλει κανείς ν' αποφύγει την απομόνωση στην οποία τον οδηγεί η παρανομία.

Δολοφονήθηκε στις 8 Νοέμβρη 1985 βόρεια της Κάουκα μαζί με δύο άλλους συντρόφους. Άλλοι πήραν τη σκυτάλη. Ας τους δώσουμε το λόγο.

Olga Sanchez

Φεβρουάριος 1987

ΚΟΛΟΜΒΙΑ

ΜΕΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Έκταση: 1.139.000 Km. Πληθυσμός: 29 εκατομμύρια κάτοικοι (1981), 68% «Μεστίζος» (Μισγάδες), 20% Λευκοί, οι υπόλοιποι μαύροι, Ινδιάνοι (τουλάχιστον 500 χιλιάδες) κ.λ.π. 97% Ρωμαιοκαθολικοί. Πρωτεύουσα: Μπογκοτά (5 εκατομ. κάτ.)

Πολιτικό καθεστώς: Αστική Δημοκρατία που στηρίζεται στις ένοπλες δυνάμεις και τις Η.Π.Α. Την εξουσία - στα εκτελεστικά και νομοθετικά όργανα - μονοπωλούν μοιρασμένη μεταξύ τους τα κόμματα των Συντηρητικών (Partido Conservador) και των Φιλελευθέρων (Partido Liberal), μετά από συμφωνία τους το 1957. Εναλλάσσονται στην εξουσία και εκπροσωπούν τα συμφέροντα της αστικής τάξης των γαιοκτημόνων και του καθολικού κλήρου.

Οικονομία: Χώρα με τεράστιο εξωτερικό οικονομικό χρέος. Το 5% του πληθυσμού κατέχει το 80% του βιομηχανικού τομέα και το 50% της γης. Το μεγαλύτερο μέρος του έγχρωμου πληθυσμού, μεστίζος, νέγροι κι Ινδιάνοι εργάζονται στις τεράστιες φυτείες των λευκών κατοίκων και των ξένων.

Παράγει: καφέ (2η χώρα στον κόσμο), μπανάνες, τροπικά φρούτα, λαχανικά και λουλούδια. Έχει πλούσιο υπέδαφος σε ορυκτά: πετρέλαιο, φυσικό αέριο, άνθρακα, σόημι, χρυσό, ουράνιο, πλατίνα, σιδηρομεταλλεύματα, υδράργυρο, μαγγάνιο, θείο, ράδιο, αμιάντο, σμαράγδια (1η χώρα στον κόσμο). Αναπτυσσόμενη βιομηχανία: πετρελαιοειδή, χημικά, μεταλλουργικά, τσιμεντοποιίες, υφαντουργίες, βυρσοδεψία, εργοστάσια επεξεργασίας ζάχαρης, ξυλείας κ.λ.π.

Ιστορία: Στο έδαφος της σημερινής Κολομβίας κατοικούσαν πολυάριθμες φυλές Ινδιάνων. Χρησιμοποιούσαν πιλατιά την πέτρα και τον χρυσό, είχαν δε αναπτύξει σε εξαιρετικό βαθμό την υφαντουργία και την κεραμική. Οι Ισπανοί ολοκλήρωσαν την κατάκτησή τους στα μέσα του 16ου αιώνα.

Εγκαθίδρυσαν ένα εξοντωτικό σύστημα καταναγκαστικής εργασίας (ενκομιέντα) στις φυτείες και τα ορυχεία τους, οδηγώντας τον ιθαγενή πληθυσμό σε μαζική θνησιμότητα. Μετά από τον εθνικοαπελευθερωτικό πόλεμο του 1810-19 με επικεφαλής τον Σιμόν Μπολίβαρ, ιδρύθηκε η Ομοσπονδία της Μεγάλης Κολομβίας που κατέρρευσε το 1830 από τους εσωτερικούς ανταγωνισμούς των μεγάλων γαιοκτημόνων. Στο έδαφός της σχηματίστηκαν τα κράτη της Βενεζουέλας, του Ισημερινού και της Νέας Γρανάδας (στην οποία ανήκει και ο σημερινός Παναμάς). Στα μέσα του 19ου αιώνα άρχισε η εισχώρηση του καπιταλισμού στην χώρα και ο Αγγλοαμερικάνικος ανταγωνισμός για την καταλήστευσή της. Χαρακτηριστικά οι Βορειοαμερικανοί εισέβαλαν και κατέκτησαν τον Παναμά 14 φορές, υποστήριζαν δε το κίνημα ανεξαρτησίας του που πέτυχε την απόσχιση του το 1903 από την Κολομβία. Οι τεράστιες φυτείες, ο ορυκτός πλούτος και η ανακάλυψη πετρελαίου το 1918 πρόσθεσαν πλάι στην κυριαρχία των γαιοκτημόνων και το σφιχτό εναγκαλισμό των ξένων μονοπωλίων. Μεγάλες εταιρείες κατέχουν την αγροτική και βιομηχανική οικονομία όπως η «Γκουντγάρ», η «Γιουνάιντεντ Φρούτ Κόμπανου» και η «Άρροου». Άλλες όπως η «Κράϊσλερ», η «Τζένεραλ Μότορς», η «Ρενώ» και η «Φιάτ» έχουν μεγάλες επενδύσεις στην χώρα.

Από το 1957 που κατέρρευσε η δικτατορία από το λαϊκό κίνημα κι επιβλήθηκε ο δικτατορισμός Συντηρητικών - Φιλελευθέρων συνεχείς είναι οι απεργίες, οι αιματηρές εξεγέρσεις, οι ένοπλες συγκρούσεις και ο ανταρτοπόλεμος.

COMMANDO QUINTIN LAME

(Μετάφραση μιας μπροσούρας του C.Q.L 1986)

Εισαγωγή

Αυτή η μικρή μπροσούρα στοχεύει στην παρουσίαση του Commando Q.L. που προέρχεται απ' τις κοινότητες της Κάουκα και σα βασικό στόχο του έχει την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των Ινδιάνων.

Το Commando μας συνεχίζει τους αγώνες που διεξάγουν οι ιθαγενείς πληθυσμοί απ' την εποχή του ερχομού των Ισπανών.

Γι' αυτό θα αρχίσουμε με την αναφορά ορισμένων πολεμικών γεγονότων με πρωταγωνιστές τους προγόνους μας. Θα επιχειρήσουμε επίσης να δειξουμε τη σημερινή κατάσταση των ιθαγενών της Κάουκα κατάσταση που εξηγεί καθαρά την εμφάνιση της ομάδας μας.

Το Commando QL αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του συνόλου των λαϊκών δυνάμεων που μάχονται για την απελευθέρωση της χώρας μας. Γι αυτό το λόγο άλλωστε αναφερόμαστε επίσης στις σχέσεις μας μ' άλλες οργανώσεις του λαού.

Ελπίζουμε οι ιθαγενείς της Κάουκα και της Κολομβίας κι επίσης όλοι όσοι ελπίζουν σ' ένα καλύτερο μέλλον να υποδεχθούν μ' ενδιαφέρον αυτή τη μπροσούρα και να μας βοηθήσουν στο μακροχρόνιο αγώνα που μαζί διεξάγουμε.

* Ο νομός της Κάουκα έχει έκταση 30.000 Km², 800.000 κατοίκους και πρωτεύουσα το Ποπαγιάν.

Ο αγώνας των προγόνων μας

Οι ιθαγενείς της Κάουκα και της Κολομβίας γενικότερα, ποτέ δεν υποταχθήκαμε με τη θέλησή μας στην κυριαρχία των εχθρών μας.

Το γεγονός ότι επιζούμε ακόμα μέχρι σήμερα είναι το αποτέλεσμα πολυάριθμων αιώνων αντίστασης κατά τη διάρκεια των οποίων έχουμε διατηρήσει την αξιοπρέπειά μας χωρίς να σκύψουμε το κεφάλι μπροστά στον κατκτητή.

Όταν οι κονκισταδόρες έφτασαν στις περιοχές που κατοικούμε, οι πρόγονοί μας για να τους αντίμετωπίσουν συνενώθηκαν στους κόλπους μιας συνομοσπονδίας που αποτελούνταν από Ινδιάνους Paeces, Pijaos, Guambianos, Coconucos, Pubenses και Ινδιάνους άλλων φυλών.

Αν και αρχικά νικήθηκαν εξαιτίας της υπεροχής των Ισπανών σε όπλα, οι ιθαγενείς δεν υποχώρησαν· με τους Paeces και τους Pijaos επικεφαλής συνέχισαν ένα είδος ανταρτοπολέμου απ' τους απρόσιτους βράχους των οροσειρών μας και οι εισβολείς τους αντιμετώπισαν με δυσκολία. Η *cacique** Gaitana μπήκε επικεφαλής των Paeces και οδήγησε σε αποτυχία πολυάριθμες επιχειρήσεις των ισπανικών δυνάμεων και προκάλεσε το θάνατο των καπετάνιων Anasco και Amrudia που είχαν διαπράξει πολλά εγκλήματα ενάντια στους ιθαγενείς.

Ο ίδιος ο Belalcázar που είχε αναλάβει μία μεγάλη εκστρατεία ενάντια στην περιοχή Tierradentro το 1543, νικήθηκε σε μάχη στην περιοχή Penon της Talaga· έχασε το λοχαγό του Tovar καθώς και τα καλύτερα στρατεύματά του και με δυσκολία κατάφερε να ξεφύγει από τα υψίπεδα της κεντρικής Κορδιλλέρας.

Εκτός από την Gaitana κι' άλλοι αρχηγοί των Paeces πολέμησαν ενάντια στους Ισπανούς, όπως οι Talaga, Simurga, Paez και η αδελφή του Taravira στα βόρεια του ποταμού Paez, ο Suin και ο γιός του Esmisa του ποταμού Moras, ο Aspirama και ο *cacique* (αρχηγός) Pigoanza που δρούσε στο πλευρό της Gaitana.

Οι Ισπανοί πρόσπαθούσαν έκπληκτοι ν' αντιμετώπισουν τις επιθέσεις των ιθαγενών ανταρτών που αποτελούσαν μόνιμη πηγή άγχους για τους Ευρωπαίους.

Το 1577 πυρπολήθηκε το οχυρείο της La Plata, γεγονός που προκάλεσε το θάνατο περισσότερων από 900 Ισπανούς. Επίσης το Caloto καταστράφηκε σε πολυάριθμες επιχειρήσεις, αναγκάζοντας έτσι τους Ισπανούς ν' αλλάξουν τοποθεσία.

Η επικοινωνία ανάμεσα στα ισπανικά οχυρά Porayan και Cali παρεμποδίζονταν διαρκώς.

Εκτός από τους Paeces και άλλες φυλές ιθαγενών συμμετείχαν στον πόλεμο ενάντια στον εισβολέα. Για ένα διάστημα τη δράση ενάντια στους Ισπανούς ανέλαβαν οι Pijaos καθοδηγούμενοι από τον αρχηγό τους Calaria. Κατέστρεψαν εκτός άλλων τις Ibague, Cartago και Buga. Μόνο η προδοσία ορισμένων ανάμεσα στους ίδιους τους αυτόχθονες οδήγησε τους Pijaos στην τελική καταστροφή.

Είναι αλήθειά ότι οι Paeces απ' την πλευρά τους ποτέ δε νικήθηκαν και η

* *Cacique*: έτσι αποκαλείται ο αρχηγός σ' ορισμένες φυλές των Ινδιάνων της Αμερικής.

μάχη για την υπέρασπιση* των δικαιωμάτων των ιθαγενών πάντα συνεχιζόταν δια μέσου των αιώνων απ' όλες τις αυτόχθονες φυλές της Κάουκα.

Πολλές φορές κατέφευγαν στο νόμιμο αγώνα (δηλ. στον αγώνα που βρίσκεται σε συμφωνία με τους νόμους που επιβάλλουν αυτοί που έχουν την εξουσία): για παράδειγμα στην υπεράσπιση των τίτλων των Resguardos*, υπόθεση που ανέλαβε ο μεγάλος αρχηγός Juan Tama ή ακόμη στην χρησιμοποίηση του νόμου 89 του 1890 απ' τον ίδιο τον Quintin Lame. Αλλά οι Ινδιάνοι πολεμιστές ήταν πάντα διατεθειμένοι να υποστηρίξουν με τα όπλα τα νόμιμα δικαιώματά μας επειδή η πείρα απέδειξε ότι οι μεγαλογαιοκτήμονες σέβονταν το νόμο μόνο όταν αυτό τους συνέφερε ή όταν δεν τους έμενε καμμία άλλη εναλλακτική λύση.

Σε πολλές επιχειρήσεις οι πρόγονοί μας συμμάχησαν μ' άλλες δυνάμεις επιδιώκοντας πάντα να προωθήσουν την υπόθεση των Ινδιάνων. Για παράδειγμα στους αγώνες της ανεξαρτησίας*, οι ιθαγενείς της Κάουκα αγωνίστηκαν στο πλευρό του Μπολιβάρ*, επιτυγχάνοντας στη συνέχεια αρκετά χρόνια ειρήνης και αυτονομίας. Επίσης στη διάρκεια των εμφυλίων πολέμων του περασμένου αιώνα, οι Paeces ενώθηκαν στις περιοχές Mosguera και Obando με στόχο την ανάκτηση γαιών που τους είχαν αρπάξει και πέτυχαν να κρατήσουν ένα μεγάλο αριθμο όπλων μετά την νικηφόρα μάχη της Σεγκόβια.

* Resguardos: εδάφη κοινοτικής κτήσης

* 1810-1820

Manuel Quintin Lame

Ο Manuel Quintin Lame ήταν ένας απ' τους μεγάλους αγωνιστές της υπόθεσης των ιθαγενών. Τέθηκε επικεφαλής της κινητοποίησης των κοινοτήτων της Κάουκα και στη συνέχεια της Tolima στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα.

Γύρω στο 1905, αφού έχασαν ένα μέρος των γαιών τους, οι μεγάλοι γαιοκτήμονες της Κάουκα αποφάσισαν να καταστείλουν όσο το δυνατόν περισσότερο τις αυτόχθονες κοινότητες διώχνοντάς τες βίαια από ένα τμήμα των περιοχών τους - που είχαν ήδη μειωθεί - και αυξάνοντας αισθητά την ποσότητα της δωρεάν υποχρεωτικής εργασίας στα haciendas.

Οι ιθαγενείς μη αντέχοντας πλέον την καταπίεση, αποφάσισαν να ξεσηκωθούν.

Ο Manuel Quintin Lame ήταν επικεφαλής αυτής της εξέγερσης.

Ήταν ένας αγρότης, γεννημένος στις 26 Οκτώβρη 1880 στο San Isidro κοντά στο Porayan, αλλά η οικογένειά του ήταν Paez και προερχόταν από την περιοχή Tierradentro κι έτσι γνώριζε καλά, όχι μόνο τα προβλήματα των ιθαγενών, των εργατών γης και των αγροτών των haciendas, αλλά επίσης και εκείνα των ιθαγενών των resguardos στους οποίους προσέφερε όλη του την υποστήριξη.

Στην πραγματικότητα ήταν καθαρό για τον Quintin Lame ότι οι ανάγκες των ιθαγενών μετά από τόσους αιώνες εκμετάλλευσης και καταπίεσης είχαν μείνει οι ίδιες.

Κινητοποίησε τις κοινότητες πάνω σ' ένα πρόγραμμα που περιλάμβανε την απαίτηση να γίνουν οι περιοχές των resguardos σεβαστές, την άρνηση πληρωμής ενοικίων γής απ' τη μεριά των αγροτών, την αναγνώριση της εξουσίας των Cabildos*, την υπεράσπιση της κουλτούρας και των παραδόσεων των Ινδιάνων.

Ο Quintin Lame ήξερε ότι υπήρχαν νόμοι που προστάτευαν τα δικαιώματα των ιθαγενών. Έτσι απευθύνθηκε στις αρχές, καταρχήν σ' εκείνες της Κάουκα.

Όταν αντιλήφθηκε ότι οι τελευταίες αγνοούσαν τις εκκλήσεις του, απευθύνθηκε στις αρχές της Bogota. Πίστευε πάντα ότι η εθνική κυβέρνηση σε αντίθεση με εκείνη του Porayan θα ήταν αντικειμενική στην κρίση της και θα αναγνώριζε το δίκαιο των διεκδικήσεων των ιθαγενών. Εν τούτοις με τα χρόνια η πραγματικότητα τον οδήγησε στην πικρή διαπίστωση του λάθους του.

Αλλά ο Quintin Lame δεν έμεινε με σταυρωμένα τα χέρια περιμένοντας την απάντηση των αρχών. Βλέποντας ότι η αρχικά ειρηνική κινητοποίηση των Ινδιάνων για την υπεράσπιση των νόμιμων δικαιωμάτων τους είχε σαν απάντηση το ξύλο και την φυλακή, ο Quintin Lame οργάνωσε επίσης ένοπλες ομάδες για να συνεχίσουν τον αγώνα.

Με την πλατιά υποστήριξη των κοινοτήτων, διέτρεξε μαζί με τους άνδρες του τεράστιες περιοχές διασχίζοντας πολυάριθμα χωριά όπως τα Paniguita, Putace, Inza και Belalcazar σπείροντας έτσι την ανησυχία και το άγχος στους εχθρούς.

* haciendas: Γαιοκτησίες μεγάλης έκτασης όπου επιβιώνουν ημιφεουδαρχικές σχέσεις.

* Cabildos: Ινδιάνικα κοινοτικά συμβούλια

Οι μεγαλογαιοκτήμονες της Κάουκα οργάνωσαν το πιο άγριο κυνηγητό ενάντια στον Ινδιάνο αρχηγό. Μ' επικεφαλής τους τον ποιητή Guillermo Valencia τον ανακήρυξαν δημόσιο εχθρό Νο 1, τον έριξαν πάνω από εκατό φορές στη φυλακή και έφτασαν μέχρι να εξαγοράσουν ιθαγενείς για να τον προδώσουν.

Ήταν διατεθειμένοι να τον δολοφονήσουν όπως έκαναν αργότερα με τον διάδοχό του Jose Gonzalo Sanchez. Γι αυτό το λόγο ο Quintin Lame αναγκάστηκε να αυτοεξοριστεί απ' την Κάουκα και να συνεχίσει τον αγώνα με τους ιθαγενείς της περιοχής Tolima. Πέθανε στο San José de Indias στις 7 Οκτώβρη 1967. Αν και αυτός ο αγώνας δεν έφτασε στο σημείο να θριαμβεύσει ολοκληρωτικά πάνω στην κάστα που είχε πάντοτε την εξουσία στην περιοχή της Κάουκα, αποτέλεσε όμως έναν αποφασιστικό σταθμό της αντίστασής μας ενάντια στους καταπιεστές, ένα σταθμό του αγώνα για την υπεράσπιση της γής μας, της κουλτούρας μας και της οργάνωσής μας.

Στις μέρες μας ο Quintin Lame έγινε το σύμβολο ενός καινούργιου αγώνα που εμείς οι ιθαγενείς διεξάγουμε για να προασπίσουμε τα δικαιώματά μας και τον οποίο δεν είμαστε διατεθειμένοι να εγκαταλείψουμε μέχρι την τελική νίκη.

Cauca

Το κίνημα των Ινδιάνων

Εδώ και 15 χρόνια περίπου, εμείς οι Ινδιάνοι ξαναρχίσαμε να κινητοποιούμε τόσο στην περιοχή της Κάουκα όσο και στο υπόλοιπο της χώρας για να αγωνιστούμε για το δικαίωμά μας στη γη στην οργάνωση και στην κουλτούρα μας.

Πολλές διαφορετικές οργανώσεις τέθηκαν επικεφαλής αυτής της κινητοποίησης και μπορούμε να πούμε ότι, μέχρι σήμερα τα αποτελέσματα είναι αρκετά θετικά. Έχουμε ανακτήσει χιλιάδες εκτάρια γης για resguardos μας, το ενοίκιο γης έχει ουσιαστικά πάψει να υπάρχει, οι ζώνες των ιθαγενών - τα cabiblos μας - έχουν αυξήσει την αυτονομία τους, η κουλτούρα μας δέχτηκε μια καινούργια ώθηση. Σ' εθνικό επίπεδο οι αγώνες μας είναι αξιοθαύμαστοι και σεβαστοί και έχουμε υπερνικήσει την ταπείνωση μέσα στην οποία ζήσαμε τόσους αιώνες. Εντούτοις αυτές οι κατακτήσεις μας στοίχισαν πολύ ακριβά. Αν και οι νόμοι που ισχύουν σήμερα προστατεύουν τα δικαιώματά μας και πρώτα - πρώτα το απαραβίαστο της resguardos, στην πράξη οι κυρίαρχες τάξεις και οι οργανισμοί του κράτους εξαπέλυσαν ένα αιματηρό κυνηγητό ενάντια στο κίνημα των Ινδιάνων, κυνηγητό που στοίχισε τη ζωή σε πολλούς αγωνιστές.

Οι μεγαλογαιοκτήμονες δημιούργησαν ένοπλες συμμορίες δολοφόνων οι οποίοι, με την συγκατάθεση των αρχών, σκοτώνουν τους επικεφαλής των κοινοτήτων μας· η αστυνομία κι ο στρατός σπέρνουν τον τρόπο στις περιοχές των ιθαγενών, μυστικοί πράκτορες δολοφονούν αγωνιστές και δέχονται υψηλές αμοιβές απολαμβάνοντας την προστασία των ανωτέρων τους. Μια απ' τις πρώτες ηγετικές μορφές που δολοφονήθηκαν ήταν ο σύντροφος Gustavo Mejia, μεγάλος λαϊκός αγωνιστής στον οποίο το κίνημα των Ινδιάνων οφείλει μεγάλο μέρος απ' την άνοδο που γνώρισε τα τελευταία χρόνια.

Ο Gustavo δολοφονήθηκε στο Corinto με τη συμμετοχή της άρχουσας τάξης, καθώς και με την πλήρη υποστήριξη ορισμένων φιλελεύθερων πολιτικών ανδρών γνωστών στην Κάουκα. Άλλες μεγάλες ηγετικές μορφές όπως ο Justiniano Lame, ο Anelino Ulcué, Benjamin Dindicue και ο πατήρ Alvaro Ulcué έπεσαν θύματα αυτής της καταστολής με την συνεισφορά των κυβερνητικών και δικαστικών αρχών της περιοχής. Και σ' άλλες περιοχές ιθαγενών της χώρας πολλοί αγωνιστές σκοτώθηκαν χωρίς αυτό να προκαλέσει την παραμικρή αντίδραση από τη μεριά των αρμόδιων αρχών.

Σήμερα, ενώ η δύναμη του κινήματος υπόσχεται μεγάλη πρόοδο για τα δικαιώματά μας σ' όλη την χώρα, η απειλή βίαιου θανάτου των αγωνιστών εντείνεται· θανάτου που οργανώνεται απ' τους μεγαλογαιοκτήμονες σε συνεργασία με την πολιτική και στρατιωτική εξουσία που δεν υπολογίζουν καθόλου τους νόμους τους οποίους οι ίδιοι διαβεβαιώνουν ότι υπερασπίζονται.

Γιατί εμφανίζεται το Commando Q.L.

Στην Κάουκα μια αναχρονιστική ολιγαρχία διατηρείται στην εξουσία εδώ και πολλούς αιώνες μ' αποτέλεσμα την καταπίεση και την εξαθλίωση του πληθυσμού της περιοχής μας. Αυτή η ολιγαρχία αισθάνεται ν' απειλείται απ' τη δύναμη του κινήματος των ιθαγενών και του λαού στο σύνολό του. Καταφεύγει σ' όλα τα μέσα που διαθέτει για να διατηρήσει τις εκτάσεις που με τη βία έχει αποκτήσει και για να κρατήσει στα χέρια της μια εξουσία που κάθε μέρα της ξεφεύγει ολοένα και περισσότερο. Είναι φανερό ότι δεν είναι ο νόμος που συνιστά εμπόδιο στις φιλοδοξίες αυτής της καταπιεστικής κάστας. Η βία που επικρατεί σήμερα στην περιοχή της Κάουκα έχει σαν κύρια αιτία της τις απελπισμένες ενέργειες μιας άρχουσας τάξης που δεν δικαιολογείται πλέον ιστορικά και που γατζώνεται όπως μπορεί στην εξουσία. Κατά συνέπεια στο κύμα των εγκλημάτων και των δολοφονιών των δέκα τελευταίων χρόνων είναι ανακατεμένοι όχι μόνο οι μεγαλογαιοκτήμονες και οι πληρωμένοι δολοφόνοι τους, αλλά επίσης και οι πολιτικές και στρατιωτικές αρχές, οι δικαστές και άλλοι τοπικοί αξιωματούχοι, οι σημαντικοί πολιτικοί άνδρες της περιοχής, εν συντομία όλη η άρχουσα τάξη και το εργαλείο του κράτους που αυτή ελέγχει.

Είναι πολύ δύσκολο για το κίνημα, ακόμα και αν έχει το νόμο και το δίκιο με το μέρος του, να υπομείνει άοπλο τις εγκληματικές επιθέσεις μιας ολιγαρχικής κάστας που προσπαθεί με φτωτιά και αίμα να διατηρήσει την εξουσία της.

Γι αυτό το λόγο, το κίνημα δημιούργησε σιγά - σιγά, αρχικά με τις ομάδες αυτοάμυνας και στη συνέχεια με το Commando Quintin Lame, το οπλισμένο του χέρι που ο κυριότερος λόγος ύπαρξής του είναι η υπέρσπωση των δικαιωμάτων των ιθαγενών.

Οι υπόλοιποι πληθυσμοί της Κάουκα υποφέρουν επίσης από την βία και την καταστολή. Οι μαχόμενοι αγρότες του βορρά, των περιοχών Patia, Timbio και Cajibío, οι πολιτικοί αρχηγοί στις περιοχές Puerto Tejada, Corinto, Santander και Porayan παρακολουθούνται διαρκώς και η ζωή τους βρίσκεται σε μόνιμη απειλή· αρκετοί απ' αυτούς δολοφονήθηκαν απ' τον εχθρό.

Το Commando Q.L. είναι αλληλέγγυο μ' όλους αυτούς. Δεν είναι μια ρατσιστική οργάνωση, αλλά βρίσκεται στην υπηρεσία όλων των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων.

Πάνω από 100 επιφανείς αγωνιστές των Ινδιάνων και του υπόλοιπου λαού δολοφονήθηκαν τα τελευταία δέκα χρόνια χωρίς καμιά απ' τις δολοφονίες να φτάσει μέχρι τα δικαστήρια. Δεν είναι δύσκολο ν' αναγνωρίσει κανείς τους δολοφόνους επειδή σχεδόν όλοι διέπραξαν τα εγκλήματά τους μέρα μεσημέρι χωρίς καν να επιδιώξουν να κρυφτούν.

Το commando μας εξακρίβωσε την ταυτότητα της πλειοψηφίας των δολοφόνων και έχει ήδη αποδώσει δικαιοσύνη στις περισσότερες από τις περιπτώσεις. Οι έμμοιστοι δολοφόνοι είχαν γίνει αληθινός εφιάλτης για τις κοινότητες των Ινδιάνων. Προσπαθούν με την βία να σταματήσουν τον αγώνα μας. Αντιμετωπίσαμε αποτελεσματικά τους πληρωμένους φονιάδες του κράτους - στην αρχή χάρη στις ομάδες αυτοάμυνας και στη συνέχεια χάρη στο commando μας - επιτυγχάνοντας ν' αναχαιτίσουμε κατά μεγάλο μέρος αυτή τη μάστιγα και επαναφέροντας στην ειρήνη σε πολυάριθμες κοινότητες.

Η κλιμάκωση της βίας ενάντια στο κίνημα των ιθαγενών έφτασε σε μεγάλη όξυνση στο τέλος του περασμένου χρόνου με την παράνομη εκδίωξη και τη σφαγή των Ινδιάνων στο Lopez Adentro (το οποίο είχαν ανακτήσει τελευταία) στις 9 Νοέμβρη και με τη δολοφονία του πατέρα Alvaro Ulcué στο Santander την επόμενη μέρα.

Το commando μας απάντησε στο πρώτο από αυτά τα γεγονότα εισβάλλοντας στην επιχείρηση San Luis (που εξαρτάται από την Central Castilla), ενέργεια που επέτρεψε να δείξουμε ότι είμαστε διατεθειμένοι να κινητοποιηθούμε ενάντια στους ιδιοκτήτες των φυτειών ζαχαροκάλαμου, βασικούς υπεύθυνους για τη βίαιη εκκένωση του Lopez Adentro. Όσο για το θάνατο του πατέρα Ulcué - που τους δολοφόνους του υποσχέθήκαμε να τιμωρήσουμε - εκδηλώσαμε τη διαμαρτυρία μας μέσω της κατάληψης του Santander de Quilichao με τη συνεργασία μιας ακόμα επαναστατικής οργάνωσης στις 4 του περασμένου Γενάρη.

Γνωρίζουμε ότι σήμερα η ολιγαρχία της Κάουκα και της Valle σχεδιάζει τη δολοφονία πολλών επιφανών αγωνιστών, τόσο του κινήματος των ιθαγενών όσο και του ευρύτερου λαϊκού κινήματος και επίσης ότι έχει καταρτιστεί μια λίστα ειδικά γι' αυτό το σκοπό.

Το commando μας έχει αρκετά ονόματα ανθρώπων που βρίσκονται στη διαδικασία οργάνωσης αυτής της συνωμοσίας.

Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι εάν προχωρήσουν στην εφαρμογή του σχεδίου τους, θα επιτεθούμε όχι μόνο ενάντια στους έμμισθους δολοφόνους τους, αλλά επίσης κι ενάντια σ' αυτούς που εμπνεύστηκαν και στηρίζουν οικονομικά αυτά τα εγκλήματα.

Τελευταία επίσης, ορισμένες ομάδες που ονομάζονται «επαναστατικές» δημιούργησαν προβλήματα στα resguardos μας προσπαθώντας να επιβληθούν με την βία, χωρίς ν' αναγνωρίζουν την αυτονομία μας και τις δικές μας αρχές που εκπροσωπούνται απ τα Cabildos. Σ' ορισμένες περιπτώσεις, έφτασαν μέχρι του σημείου να σκοτώσουν συντρόφους μας που αντιτίθονταν στις φιλοδοξίες τους.

Το Commando μας συγκρούστηκε επίσης μ' αυτές τις ομάδες, επιζητώντας πάντα το καλό της κοινότητας και του Cabildo.

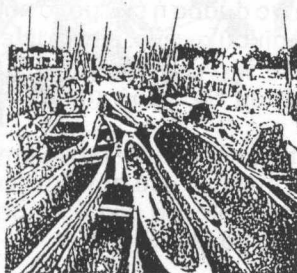
Πρέπει επίσης να σημειώσουμε ότι το commando Q.L. δεν ισχυρίζεται σε καμμία περίπτωση ότι αποτελεί μία δύναμη που κατευθύνει τις κοινότητες των Ινδιάνων. Οι κοινότητες και το Cabildo που αυτές ελεύθερα εκλέγουν αποτελούν για μας την ανώτατη αρχή. Είμαστε στην υπηρεσία τους και στην υπηρεσία όλου του κινήματος των ιθαγενών της Κάουκα και τη Κολομβίας.

Η θέση μας απέναντι στις υπόλοιπες περιοχές όπου κατοικούν διαφορετικοί πληθυσμοί

Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι η δράση μας κατευθύνεται μόνο ενάντια στους εχθρούς των ιθαγενών και των λαϊκών τάξεων γενικά και ότι σεβόμαστε τις διαφορετικές πολιτικές, θρησκευτικές ή πολιτιστικές ιδέες του πληθυσμού. Επίσης σεβόμαστε τους θεσμούς που ισχύουν στους κόλπους των κοινοτήτων μας.

Σεβόμαστε την καθολική εκκλησία όπως ακριβώς και τις άλλες χριστιανικές εκκλησίες που υπάρχουν στην περιοχή μας και οι θρησκευτικές συγκρούσεις ανάμεσα στους ίδιους τους εκμεταλλευόμενους μας φαίνονται παράλογες. Θεωρούμε δε ότι οι θρησκευόμενες κοινωνικές ομάδες πρέπει να συνεργαστούν στον κοινό μας αγώνα για ένα καλύτερο μέλλον.

Διαφωνούμε με την σύγκρουση που πήγε να δημιουργηθεί ανάμεσα στις περιοχές των Ινδιάνων και των χωρικών. Οι μικροϊδιοκτήτες γης πρέπει να έχουν εγγύηση για τα δικαιώματά τους και το commando μας το έκανε γνωστό αυτό προσφέροντας την υποστήριξή μας όταν άρχισαν να εμφανίζονται προστριβές. Πιστεύουμε ότι οι ιθαγενείς και οι χωρικοί έχουμε παρόμοια προβλήματα και ότι οι διαφωνίες που παρουσιάζονται πρέπει να λύνονται με διάλογο.

Η συμμετοχή μας στους αγώνες του Κολομβιανού λαού

Το commando Q.L. έχει συνείδηση του γεγονότος ότι εμείς, οι ιθαγενείς δεν είμαστε οι μόνοι που υποφέρουμε από την πείνα και τις διώξεις, αλλά ότι η μεγάλη πλειοψηφία του Κολομβιανού λαού είναι θύμα του συστήματος που επικρατεί.

Είμαστε λοιπόν αλληλέγγυοι με τους αγώνες του λαού στο σύνολό του και συμμετέχουμε ολόπλευρα στη μάχη της εθνικής απελευθέρωσης και στην οικοδόμηση μιας κοινωνίας πιο δίκαιης για όλους τους Κολομβιανούς.

Θέλουμε να εγκαθιδρύσουμε αδελφικές σχέσεις με τις διαφορετικές οργανώσεις - επαγγελματικές, πολιτικές και ένοπλες - του λαού και να συγκροτήσουμε ένα μέτωπο το οποίο πέρα από σεχταρισμούς και ηγεμονικές βλέψεις θα πετύχει να κινητοποιήσει την τεράστια πλειοψηφία του πληθυσμού ενάντια στην εξουσία των εκμεταλλευτών.

Πιστεύουμε επίσης ότι στη δημιουργία αυτού του μετώπου πρέπει να ακολουθηθεί μια δημοκρατική διαδικασία βάσει της οποίας θα γίνεται σεβαστή η αυτονομία της κάθε οργάνωσης. Εμείς οι ένοπλες οργανώσεις, δεν καλούμαστε να επιβάλλουμε τη θέλησή μας στο σύνολο του λαϊκού κινήματος. Αντίθετα πρέπει να είμαστε στην υπηρεσία του.

Το να προσπαθήσει μια μόνο ομάδα ή ένα μόνο κόμμα να ασκήσει την ηγεμονία του στο σύνολο του λαϊκού αγώνα, μας φαίνεται ότι είναι μια φιλοδοξία ακόμη λιγότερο αποδεκτή. Η αλλαγή που χρειάζεται η Κολομβία θα είναι ο καρπός της συμμετοχής όλου του λαού και όχι της δράσης μειοψηφικών ομάδων.

Συμμετέχουμε λοιπόν, όπως και οι υπόλοιπες οργανώσεις των ιθαγενών, μ' έναν τρόπο αδελφικό και ενωτικό στο σύνολο των αγώνων με τους οποίους ο Κολομβιανός λαός επιδιώκει να οικοδομήσει ένα καλύτερο μέλλον για όλους τους κατοίκους της πατρίδας μας.

Πρόγραμμα του Commando Q.L

1. Να στηρίξουμε το κίνημα των ιθαγενών στον αγώνα του για τη γη του και για τα νόμιμα δικαιώματά του.
2. Να κάνουμε σεβαστή την εξουσία των Cabildos και τα συμφέροντα των ινδιάνων κοινοτήτων.
3. Να υπερασπίσουμε την ζωή των αρχηγών και όλων των μελών των κοινοτήτων.
4. Να τιμωρήσουμε τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν ενάντια στους αγωνιστές των ιθαγενών και του υπόλοιπου λαού.
5. Να υπερασπίσουμε τα συμφέροντα όλων των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων της Κάουκα της Κολομβίας.
6. Να αγωνιστούμε για την απελευθέρωση της πατρίδας μας, ενωμένοι με τις υπόλοιπες λαϊκές δυνάμεις.

2ο Μέρος
LUIS ANGEL MONROY:
«MONCHO»
ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ COMMANDO
QUINTIN LAME
ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ ΣΤΙΣ
8 ΝΟΕΜΒΡΗ 1985

Μαρτυρία ενός αγωνιστή που βασανίστηκε (MONCHO 1980)

«Εγώ, ο Luis Angel Monroy Cruz αριθμ. ταυτότητας 10.523.758 από το Porayan, συνελήφθηκα από μια περίπολο του B2 του στρατού, περίπολο που με μετέφερε στις στρατιωτικές φυλακές της 3ης ταξιαρχίας. Την τρίτη μέρα μεταφέρθηκα στην Παλμίρα,

στο εκεί στρατιωτικό σώμα, μ' ευθύνη ενός ανώτερου στρατιωτικού του B2 που με παρέδωσε στα χέρια του Καπετάνιου «Iguaran». Αυτός με κρέμασε σ' ένα πάσσαλο τη Δευτέρα στις 11 η ώρα το πρωί και μου είπε:

«Όταν θελήσεις να μιλήσεις, θά στείλεις ένα απ' τους στρατιώτες να με φωνάξει. Σ' αυτόν τον πουτάνας γιό μη δώσετε ούτε νερό»

Το απόγευμα έχασα τις αισθήσεις μου· όταν συνήλθα στα χέρια μου έτρεχαν αίμα απ' τις αλυσίδες με τις οποίες μ' είχαν δέσει στο πάσσαλο.

Την επόμενη μέρα ο Καπετάνιος ξανάρθε και μου είπε:

«Θα μιλήσεις ναι ή όχι»; Του απάντησα όπως πάντα ότι δεν γνω-

ρίζω τίποτα.

«Καλά θα ξανάρθω αύριο την ίδια ώρα» είπε.

Έτσι έμεινα στην ίδια θέση μέχρι την Πέμπτη. Σ' όλο αυτό το διάστημα δεν μπόρεσα να κοιμηθώ εξαιτίας του ότι ήμουν δεμένος στον πάσσαλο και μ' ανέκριναν κάθε νύχτα, ενώ ήμουν αναγκασμένος να κάνω τις βιολογικές μου ανάγκες σ' αυτή τη θέση. Την Τετάρτη ήρθε ένας δικαστής ή ανακριτής της Μπογκοτά και με κατέβασαν για μια ώρα για να μπορέσω να μιλήσω. Μου είπε: «Τα ξέρουμε όλα, ότι πήρες 100.000 πέσος και 10 καραμπίνες του M19*, ξέρουμε επίσης ότι είσαι υπεύθυνος για το θάνατο ενός μεγαλογαιοκτήμονα και ότι είσαι επικεφαλής μιας ομάδας ένοπλων ανταρτών».

Έπειτα συνέχισε: «Εκείνο που μας ενδιαφέρει εμάς τους στρατιωτικούς είναι να πάρουμε πίσω τα όπλα, τα υπόλοιπα όχι. Αν θέλετε, υπογράφουμε ένα συμβόλαιο όπου βάζετε τους όρους που θέλετε και θα σας μεταχειριστούμε καλά».

Απάντησα ότι για όλα αυτά δε γνωρίζω τίποτα.

Αυτό εξαγρίωσε τους φύλακές μου και με κρέμασαν ξανά στον πάσσαλο. Αργότερα έφτασε ο καπετάνιος «Iguaran».

Μου είπε: «Όστε δε θέλεις να μιλήσεις, πουτάνας γιέ». Με χτύπησε στο λαιμό, έχασα τις αισθήσεις μου. Στη συνέχεια έστειλε έναν απ' τους στρατιώτες να φέρει... (δυσανάγνωστο)

Έπειτα δύο στρατιώτες μ' έσυραν μέχρι ένα πεδίο όπου γίνονταν στρατιωτικές ασκήσεις. Με χτυπούσαν συνέχεια στις γάμπες και στα χέρια. Δύο στρατιώτες μ' άρπαζαν απ' τα μπράτσα και μ' α-

νάγκασαν να κάθονται κάτω και να ξανασηκώνομαι συνέχεια, πράγμα που μου δημιουργούσε φοβερό πόνο, αφού ήδη τα άκρα μου είχαν παραλύσει.

Λίγο αργότερα επανήλθαν οι βασανιστές μαζί με ένα λοχαγό. Αυτός ο τελευταίος κοίταζε μερικά απ' τα πράγματα που είχαν βρει επάνω μου. Ανάμεσά τους υπήρχε ένας σουγιάς. Παρατήρησε λοιπόν: «Όστε μ' αυτό θα σκοτωθείς πουτάνας γιέ; Θα δούμε τώρα εάν θα μιλήσεις ή όχι»; Άρχισε να προετοιμάζει κάτι με αποκρουστική μυρουδιά. Είπε σ' έναν απ' τους βασανιστές: «Εδώ σας αφήνω το δείπνο σας». Στη συνέχεια δύο στρατιώτες μ' άρπαξαν και μ' ανάγκασαν να φάω ένα ψωμί που είχε μια απαίσια γεύση.

Λίγο αργότερα άρχισα να κάνω εμετό και να νιώθω ζαλισμένος. Μου είπαν: «Σε δηλητηρίασαμε αλλά αν μιλήσεις θα σου δώσουμε το αντιδότο και θα σωθείς». Η απάντησή μου ήταν πάντα η ίδια: «Δεν γνωρίζω τίποτα»

Σε λίγο άρχισα να νιώθω σαν τρελλός. Αυτό κράτησε δέκα μέρες που δεν έτρωγα, δεν κοιμόμουν, έχασα ξανά τις αισθήσεις μου.

Στη συνέχεια άρχισαν να με χτυπούν, να με ανακρίνουν ξανά και να μου λένε: «Η μητέρα σου είναι εδώ, της κάνουμε τα ίδια που κάνουμε σ' εσένα όπως και στη γυναίκα σου και στον αδελφό σου».

Μια νύχτα μπόρεσα ν' αναγνωρίσω τις κραυγές του αδελφού μου που βασανιζόταν. Είχα μάθει ότι η οικογένειά μου ήταν φυλακισμένη. Οδήγησαν την γυναίκα μου μπροστά μου και μου έλεγαν: «Γιατί θέλετε να έχει τα ίδια προβλήματα;» Έπειτα απ' αυτό μ' έ-

* M19: Μεγάλη αριστερή αντάρτικη οργάνωση.

δεσαν σε μια μεταλλική καρέκλα. Δύο βασανιστές μ' εμποδίζαν να κινηθώ. Μου έλεγαν: «Θα σε κά- νουμε στειρό».

Μου έβαλαν ηλεκτρικά καλώδια στα γεννητικά όργανα, το λαιμό, τις γάμπες, το πρόσωπο, τα αυτιά, το κεφάλι, το στήθος. Ξανάρχισαν πολλές φορές· τους είπα: «Γιατί δεν με σκοτώνετε μια και καλή;»

Σ' αυτό απάντησαν «Μην ανη- συχείς! Είναι καλύτερα σιγά-σι- γά». Αργότερα έχασα τις αισθή- σεις μου.

Στη συνέχεια μεταφέρθηκα σ' ένα άλλο μέρος που δεν αναγνώ- ρισα. Εκεί ένας βασανιστής με έ- πιασε και μου είπε: «Πουτάνας γιέ, εσύ είσαι λοιπόν που σκότω- σες τον αδελφό μου».

Αυτή τη φωνή τη γνώριζα. Ήταν αυτός που με είχε βασανίσει πιο βίαια απ' όλους, που με έριξε στο έδαφος και μου έβαλε το ρεβόλ- βερ στον κρόταφο.

Φυλακή της Villanueva

Αυλή 2

Διαδρομος 1

Φυλακή 19

Αποκαΐδια

Συντρίμια

Γη περιφρονημένη

Καταραμένοι άνθρωποι

Λήθη

Θα γεννηθούν καινούργιοι άν- θρωποι

Νέα χέρια θ' αρπάξουν τα όπλα και η αδικία θα εξαφανιστεί για πάντα

Moncho (1980)

Ποιός ήταν ο «Moncho»;

Το 1969 ο πατήρ Pedro León Rodríguez οργάνωσε το κίνημα της Λαϊκής Ένω- σης που είχε σα στόχο να κινητοποιήσει τους φτωχούς και χωρίς κανένα έσοδο ανθρώπους του Corinto (της περιοχής της Κάουκα)· αυτό το κίνημα επιδίωκε ν' αντιμετωπίσει τα προβλήματα κατοικίας, γης, υγείας και εκπαίδευσης, αλλά ε- πίσης ν' αγωνιστεί ενάντια στους πολυάριθμους πολιτικούς που διαίρουσαν το χωριό.

Ένας νέος 20 χρόνων που ερχόταν από την Candaleria (Valle) μπήκε σ' αυτό το κίνημα. Ονομαζόταν Luis Angel Monroy Cruz.

Άρχισε αμέσως να συνεργάζεται με την Λαϊκή Ένωση σαν εθελοντής ενός σχολείου που είχε οργανωθεί για να λύσει το πρόβλημα της εκπαίδευσης.

Επιπλέον συμμετείχε στην κατάληψη πολλών γαιών απ' την μεριά της κοινοότητας όπου πολλές οικογένειες χωρίς κατοικίες ίδρυσαν τη συνοικία «La Colombiana».

Την ίδια εποχή, ο Gustavo Mejia, λαϊκός ηγέτης των αγροτικών αγώνων του βορρά της Κόλουκα επανήλθε στο Corinto αφού πέρασε 5 χρόνια στη φυλακή. Επίσης μια ομάδα ανθρώπων υπεύθυνων και αγωνιστικών γύρισε στο χωριό. Αυτή η ομάδα με το Luis Angel, Pedro León, και Gustavo πετυχαίνει να προωθήσει το σχηματισμό του Τοπικού Συμβουλίου Ιθαγενών των Κόλουκα (CRIC) το Φεβρουάριο του 1971.

Απ' αυτή τη χρονιά ο Luis Angel συμμετέχει μ' αφοσίωση και τιμιότητα στον αγώνα για την υπόθεση των ιθαγενών. Η απλότητα, η τρυφερότητα, η χαρά με την οποία ερχόταν στις κοινότητες τον έκαναν γρήγορα έναν απ' τους πιο κοντινούς και αγαπητούς συνεργάτες των Ινδιάνων, που πολύ σύντομα του έδωσαν το προσωνύμιο «σύντροφος Moncho». Εκμεταλλευόμενος το γεγονός ότι ήταν ο συντονιστής της καταγραφής του πληθυσμού το 1972 στη ζώνη του Tierradentro έκανε αυτή τη περιοχή πεδίο των δραστηριοτήτων του, αν και οι συνθήκες ήταν πολύ δύσκολες. Δεδομένου ότι απ' τη μια μεριά αυτή η ζώνη ήταν αρκετά εκτεταμένη και απ' την άλλη κυριαρχούσαν πολιτικά σ' αυτή ο Víctor Mosguera Chaux και ο Monseigneur Vallejo, δήμαρχος του Tierradentro.

Η αποφασιστικότητα και η προθυμία με τις οποίες ο σύντροφος Moncho συμμετείχε στον αγώνα τον οδήγησαν πολλές φορές ν' αγνοήσει τους κινδύνους, τη σκληρότητα του πολιτικού κλίματος και τα οικογενειακά του προβλήματα.

Γρήγορα έγινε γνωστός στο Tierradentro: μια μέρα ήταν στη Cila, την επομένη στο Mosoco και αργότερα στη La Troja, το San José ή την Togoima. Η αφοσίωση, η τρυφερότητα την οποία έδειχνε ο Moncho δουλεύοντας με τους ανθρώπους, καθώς και ο τρόπος δράσης του άρχισαν ν' αποδίδουν γρήγορα καρπούς. Οι σύντροφοι μόλις το είδαν αυτό, του ζήτησαν να καλέσει μια σειρά συγκεντρώσεων.

Ο Moncho τους μιλούσε τότε για την ενότητα του αγώνα των ιθαγενών, τη σημασία της κουλτούρας τους και των δυσκολιών που συναντούσαν από τη μεριά των υπόλοιπων κομμάτων του πληθυσμού.

Στη διάρκεια αυτών των συγκεντρώσεων συζητιόνταν τα προβλήματα κάθε κοινότητας και προσπαθούσαν να βρουν πιθανές λύσεις. Ο ενθουσιασμός των συντρόφων επέτρεπε στις συζητήσεις να κρατάνε μέχρι αργά τη νύχτα.

Στην αρχή, μια εκστρατεία δυσφήμισης εξαπολύθηκε ενάντια στο CRIC και το Moncho για να εμποδιστεί η πρόοδος της οργάνωσης των ιθαγενών που δυνάμω-νε διαρκώς.

Αλλά σιγά - σιγά το κίνημα μεγάλωνε και ο Luis Angel οργάνωσε το 1973 το πρώτο συνέδριο του Tierradentro στην κοινότητα Monas. Αυτό άλλωστε έδωσε στην αστυνομία την ευκαιρία για μία από τις πρώτες συλλήψεις του.

Η πολιτική δουλειά προχωρούσε συνεχώς και έγιναν και άλλα συνέδρια στις περιοχές Cabayo, Vilonco, Vila, Belalcazar, και San Andres.

Είναι ο Moncho που κλήθηκε να κατευθύνει το πέμπτο συνέδριο του CRIC που έγινε στο Toez τον Αύγουστο του 1975. Με τη δική του παρότρυνση, κινητοποιήθηκαν πάνω από 2000 Ινδιάνοι της περιοχής και αυτό ξεσήκωσε ένα κύμα καταστολής στο Tierradentro που γίνονταν τόσο αγριότερο όσο περισσότερο οι Ινδιάνοι αντιτίθονταν στον υπουργό Cornelio Reyes.

Παρά τις απειλές η δουλειά συνεχίστηκε και ο σύντροφος Moncho επικέντρωσε τις προσπάθειές του σ' ένα νέο επίπεδο οργάνωσης. Οι στόχοι ήταν: δημιουργία κοινοτικών καταστημάτων τροφίμων, ανάκτηση των γαιών και πολιτική διαπαιδαγώγηση.

Πολύ γρήγορα, οι εχθροί του κινήματος των Ινδιάνων κατηγορήσαν το Moncho σαν ένοπλο αντάρτη και δημιούργησαν αυτό το μύθο γύρω του πολύ πριν αποφασίσει ο ίδιος να πάρει τα όπλα.

Στο μεταξύ πολλοί ιθαγενείς δολοφονούνταν ατιμωρητί, ενώ άλλοι φυλακίζονταν και βασανίζονταν.

Εν τούτοις αυτή την εποχή, όπως άλλωστε ακόμα και σήμερα, το CRIC επιλέγει τη νόμιμη δράση ακόμα κι αν η μοναδική απάντηση που παίρνει είναι βίαιη.

Η δολοφονία του Gustavo Mejia το 1974, ενός απ' τους πιο κοντινούς φίλους του Moncho και εκείνη, λίγο πιο πριν, του Pedro León Rodríguez ο οποίος τον είχε μυήσει στον αγώνα, άλλαξαν την πολιτική οπτική που είχε ο Moncho για την πάλη των τάξεων. Άρχισε να γίνεται πιο κριτικός και να δυσπιστεί στις ειρηνικές μεθόδους για την αντιμετώπιση των βίαιων εχθρών και των δολοφόνων.

Τα χρόνια περνούσαν και ο θάνατος του Gustavo του Pedro León και εκατοντάδων άλλων ιθαγενών παρέμεναν ατιμώρητοι. Κανείς δεν καταδικάστηκε για αυτά τα εγκλήματα αν και όλος ο κόσμος ήξερε ποιοι ήταν οι άμεσοι υπεύθυνοι.

Το 1979 δολοφονείται ένας άλλος απ' τους πιο κοντινούς του συντρόφους, η μεγαλύτερη ηγετική φυσιογνωμία του κινήματος των ιθαγενών του Tierradentro ο Benjamin Dindicué.

Ο θάνατος του Benjamin σημαδεύει την αρχή ενός απ' τα πιο βίαια κύματα καταστολής που γνώρισε το κίνημα των Ινδιάνων.

Ο Moncho φυλακίστηκε, βασανίστηκε και πέρασε μέσα σε 28 μήνες απ' τις φυλακές των πόλεων Palmira, Porayan, Cali, Buga και Bogota (δες πιο πάνω τη μαρτυρία του).

Σε κάθε αλλαγή φυλακής, οι βασανιστές αλλάζουν. Τελικά, αφού υπέστη πολλά βασανιστήρια, δικάστηκε από στρατιωτικό δικαστήριο χωρίς να υπάρχουν επαρκή στοιχεία για την καταδίκη του.

Βγαίνοντας από την φυλακή με την αμνηστία δουλεύει για να επιβιώσει.

Αποχωρεί από το CRIC αλλά συνεχίζει να υποστηρίζει το κίνημα των ιθαγενών υποθετώντας μια ριζοσπαστική στάση. Οι απόψεις του για την ειρηνική διαδικασία και για το μέλλον της νόμιμης οδού που οδηγεί στη δημιουργία μιας πιο δικαιοσύνης κοινωνίας, αλλάζουν ριζικά.

Στο μεταξύ η επίθεση ενάντια στις κοινότητες των Ινδιάνων γίνεται όλο και πιο λυσσαλέα. Τα εγκλήματα και τα βασανιστήρια ακολουθούνται από σφαγές όπως εκείνη του Lopez - Adentro (Νοέμβρης 1984), στη διάρκεια του οποίου η αστυνομία δολοφονεί επτά ιθαγενείς και αφήνει πίσω της καμιά εικοσαριά τραυματίες, συμπεριλαμβανομένων γυναικών και παιδιών. Την επόμενη μέρα δολοφονείται ο Ινδιάνος κληρικός, Alvaro Ulcué.

Ο Monroy λοιπόν παίρνει οριστικά την απόφασή του: ιδρύει το commando Quitin Lame, ένοπλη οργάνωση που εισβάλλει βίαια στο πολιτικό σκηνικό με μία δύναμη που καταπλήσσει τη χώρα: δύναμη, διορατικότητα, αφοσίωση και πειθαρχία επανεμφανίζονται στον πολεμικό και ελευθεριακό χαρακτήρα των Ινδιάνων, καθώς επίσης και στο πνεύμα του ιδρυτή του commando Q.L.: του κομμουντάντε «Bernardo» (πρόκειται για ένα άλλο προσωνύμιο του Luis Angel Monroy όπως αναφέρεται παραπάνω).

Στις 7 Νοέμβρη ο Monroy φυλακίζεται για μια ακόμη φορά απ' το στρατό που φαίνεται ότι έχει επιλέξει όχι να τον φυλακίσει αλλά να τον εκτελέσει.

Την επομένη μέρα βρίσκεται νεκρός δίπλα σε δύο συντρόφους του.

Η ζωή του Luis Angel Monroy είναι συνδεδεμένη με το κίνημα των Ινδιάνων. Όλη του η ζωή αφιερώθηκε με τιμιότητα και υπευθυνότητα σ' αυτό το κίνημα. Θα μείνει ένα παντοτινό παράδειγμα και θα πάρει τις διαστάσεις ενός μύθου. Ο Moncho πεθαίνει αφήνοντας πίσω του δύο παιδιά από τον πρώτο του γάμο κι ένα ακόμη που μόλις γεννήθηκε.

3ο μέρος
**Η ΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ
 ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ LUIS ANGEL MONROY**

Το Τοπικό Συμβούλιο Ιθαγενών της Κάουκα (CRIC) βρίσκεται στην οδυνηρή θέση ν' ανακοινώσει σ' όλες τις κοινότητες της Κάουκα το θάνατο του συντρόφου Luis Angel Monroy στις 8 του περασμένου Νοέμβρη.

Ο σύντροφος Monroy υπήρξε συνεργάτης του CRIC από την εποχή της ίδρυσής του το 1971.

Η συμμετοχή του και η αφοσίωσή του ήταν αποφασιστικές στο προχώρημα του κινήματος των Ινδιάνων της Κάουκα και στο ξεπέρασμα των πιο δύσκολων στιγμών που αντιμετώπισε η οργάνωσή μας. Ο σύντροφος Monroy μπήκε στην οργάνωση μετά από πρόσκληση του συντρόφου Gustavo Mejia, ενός άλλου μάρτυρα της ινδιάνικης υπόθεσης.

Ο Gustavo υποστήριξε πάντοτε ανεπιφύλακτα το σύντροφο Luis Angel και τον βοήθησε στα πρώτα του βήματα στην οργάνωση για να της προσφέρει τον καλύτερο εαυτό του.

Αφού συμμετείχε στη ίδρυση του CRIC στο Toribio το Φεβρουάριο του 1971, ο σύντροφος Monroy δούλεψε στη ζώνη του Tierradentro από το 1972 που γινόταν η καταγραφή του Ινδιάνικου πληθυσμού.

Ήταν ο κύριος οργανωτής αυτής της ζώνης και η πλειοψηφία των συντρόφων του Tierradentro τον θυμούνται με θαυμασμό και τρυφερότητα, εφόσον μαζί του άρχισαν να συμμετέχουν στο σημερινό επίπεδο των αγώνων των ινδιάνικων κοινοτήτων. Στη συνέχεια ο σύντροφος Monroy πήγε να δουλέψει σ' άλλες ζώνες, κυρίως στα βόρεια της Κάουκα· ενδιαφερόταν πάντοτε για το προχώρημα της οργάνωσης και την πολιτική μόρφωση των συντρόφων που έμπαιναν στον αγώνα.

Επέδειξε πάντοτε νηφαλιότητα και θάρρος στην αντιμετώπιση των επιθέσεων που εξαπολύονταν ενάντια στις κοινότητες.

Στη διάρκεια του βίαιου κύματος καταστολής του 1979, ο σύντροφος Monroy φυλακίστηκε, βασανίστηκε άγρια από τις στρατιωτικές δυνάμεις, όπως και πολλοί σύντροφοι της εκτελεστικής επιτροπής.

Αφού κάθισε στην φυλακή για πάνω από δύο χρόνια, ξαναβρήκε την ελευθερία του και επέστρεψε στην Κάουκα.

Αν και μετά το 1981 δεν συνέχισε την δουλειά του με την οργάνωση, συνέχισε να έχει σχέσεις με τις κοινότητες σύμφωνα με τα δικά του κριτήρια και ικανότητες, γεγονός που συνιστά μια συμπεριφορά που αξίζει το μεγαλύτερο σεβασμό μας.

Ο βίαιος θάνατος του συντρόφου Monroy δεν διαλευκάνθηκε ποτέ.

Μοιάζει να είναι ένα ακόμη έγκλημα που διαπράχθηκε απ' τους εχθρούς των ιθαγενών και του Κολομβιανού λαού που αγωνίζονται για ένα δικαιότερο και ανθρωπινότερο μέλλον.

Εκφράζοντας την οδύνη μας για το χαμό του συντρόφου μας που έδωσε τη ζωή του για την υπόθεση όλων μας, θέλουμε να υπογραμμίσουμε το παράδειγμα τιμιότητας και αυταπάρνησης που μας έδωσε, για να συνεχίσει να μας οδηγεί στο δύσκολο δρόμο, που διανύουμε για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας και της αξιοπρέπειάς μας.

Παρ' όλο που και άλλοι σύντροφοι θα χάσουν τη ζωή τους όπως ο σύντροφος Monroy, δε θα εγκαταλείψουμε την υπόθεσή μας στους καταπιεστές και θα συνεχίσουμε τον αγώνα· που οι πρόγονοί μας ξεκίνησαν εδώ και αιώνες. Οι μάρτυρές μας θα μας δίνουν δύναμη και θα φωτίζουν το δρόμο μας.

Μ. Άκελσπεργκ, Τ. Καπλάν, Λ. Ουίλλιζ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Αυτόνομη γυναικεία εκδοτική ομάδα

Μετά την καταστολή και με δεδομένη την ε-
νεργοποίηση ενός κόσμου εκτός καταλήψεων.
οι καταλήψεις δρομολογούν μια σειρά συν-
τησεων στα κατελημμένα σπίτια και καλούν
σε δημόσια συζήτηση στο Πολυτεχνείο για την
εκτίμηση της συγκυρίας όπως διαμορφώθηκε
μετά το χτύπημα της Ασκληπιού και για την
οργάνωση της παραπέρα προώθησης των κα-
ταλήψεων. Η διαδικασία συνεχίστηκε με συζη-
τήσεις στα κατελημμένα σπίτια, πάντα με τη
συμμετοχή ενός κόσμου ενδιαφερόμενου για
το στεγαστικό και τις καταλήψεις. Σημαντικό
μέρος των καταλήψεων καθώς και άλλες ομά-
δες και άτομα αναγνωρίζουν την αναγκαιότη-
τα, αλλά και τη δυνατότητα μιας συγκέντρωσης
τους στην προοπτική και των δραστηριοτήτων.

Η πρωτοβουλία που τείνει να διαμορφωθεί
από αυτή την ομοιοβία προσέγγιση, έχει ως
βάση της μια ανοιχτή διαδικασία διαπραγμα-
τευσης και πάλι των ζητημάτων που, χωρίς
να παραβιάζει την αυτονομία και ιδιαιτερότη-
τα ομάδων και ατόμων (καταλήψεων και μη),
σχετίζεται στις συνιστάμενες τους και στην όσο
το δυνατό πιο συντονισμένη δράση τους για
την προώθηση ριζοσπαστικών και αντισρεπι-
τικών θεωρήσεων για το στεγαστικό, την αναδεί-
ξη της ταξικότητάς του, το συσχετισμό του με
μια σειρά κοινωνικά προβλήματα, την προσέγ-
γιση με τα υποκείμενα που το υφίστανται
(νέους, εργάτες, άνεργους κ.λ.π.), την προπα-
γάνδηση και την προώθηση αυτοοργανωμένων
και άμεσων τρόπων πώλης, την οργάνωση ευ-
νοϊκών όρων για την πραγματοποίηση νέων
καταλήψεων, τη στήριξη και την υπεράσπιση
όσων αντιμετωπίζουν την καταστολή.

Σ' εποχές εντεινόμενων κοινωνικών αλλαγών και ειδικά σε περίο-
δο πολέμου ή επανάστασης, παρατηρείται ότι οι γυναίκες γενικά εκ-
πληρώνουν νέους ρόλους, αποκτώντας μια καινούρια αντίληψη για
τον εαυτό τους και επιβάλλοντας αλλαγές στην αντίληψη της κοινω-
νίας γι αυτές. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως δείκτης του βαθμού κα-
ταπίεσης και περιορισμού τους σε «ομαλές» εποχές και της συνολό-
λουθης απώλειας δυνατοτήτων τους. Η επάνοδος στην «ομαλότητα»
συνήθως επαναφέρει τις γυναίκες είτε στην ίδια κατάσταση που επι-
κρατούσε προηγουμένα ή σε μια παρόμοια. Η εμπράκτι απόδειξη
του τι μπορούν οι γυναίκες να κατορθώσουν έχει εντελώς ξεχαστεί
και αυτός είναι ένας απ' τους λόγους καταγραφής και ανάλυσης τέ-
τοιων περιόδων. Η ιστορία των γυναικών όμως, πρέπει να λυτρωθεί
όχι μόνο απ' την αφάνεια, αλλά και απ' τις δύο αντίθετες τάσεις που
επικρατούν από καιρό σε καιρό: την πατερναλιστική άποψη για «τις
γυναίκες που κάνουν έξοχη δουλειά», αλλά είναι «100% πίσω απ'
τους άντρες» (που αλλού) και την τάση — που αναφαίνεται σε πολλά
γροπτά του γυναικείου κινήματος — ν' αντιμετωπίζεται οτιδήποτε γί-
νεται από γυναίκες σαν εξορισμού καλό και όμορφο.

Acratie

Achevé d'imprimer en Février 1987
sur la presse de l'imprimerie Lantzer
à Ossas-Suhare - 64470 Tardets
édité par l'association Acratie
B.P. 23 - 64130 Mauléon

δεκεμβρης 89

**Εναλλακτικές
Εκδόσεις**

Τ.Θ. 31 421
100 35
Αθήνα 47

Μετάφραση: Α.Κ.
Επιμέλεια και έκδοση: Συλλογική
Κέντρο Αντιεξουσιαστών Κυψέλης
Λέλας Καραγιάννη 87

150 ΔΡΧ

Το Commando Quintin Lame είναι μία οργάνωση ανταρτών στην Κολομβία. Δημοσιεύουμε εδώ, σα ντοκουμέντα, ορισμένα κείμενα του C.Q.L (Commando Quindin Lame) επειδή αυτή η οργάνωση διαφοροποιείται ξεκάθαρα από άλλες ένοπλες οργανώσεις εθνικιστικής ή μαρξιστικής έμπνευσης (FARC, M19, EPL, ELN, κ.λ.π.). Η αναφορά του στο κοινωνικό κίνημα είναι εντελώς διαφορετική.

Το C.Q.L. είναι καταρχήν μια ινδιάνικη οργάνωση και προήλθε απ' τούς αγώνες που διεξάγουν οι κοινότητες των Ινδιάνων της περιοχής της Κάουκα. Αυτές οι κοινότητες συγκεντρώνουν περίπου 200.000 ανθρώπους. Η Κάουκα, είναι μια περιοχή στο νότο της Κολομβίας.

